

- 2) Articolele 63, 64 și 66 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoare adăugată se opun unei practici administrative a organului fiscal, precum cea din prezentul litigiu, de a stabili obligații de plată suplimentare în sarcina persoanei impozabile, societate profesională cu răspundere limitată (SPRL) prin care practicienii în insolvență își pot exercita profesia, întrucât aceasta a emis facturi și a colectat TVA-ul doar la data încasării serviciilor prestate în cadrul procedurilor de insolvență, deși adunarea generală a creditorilor a stabilit că plata onorariului practicianului în insolvență este condiționată de existența lichidităților în conturile debitorilor?
- 3) În cazul unui acord de co-branding între o societate de avocați și persoana impozabilă, pentru acordarea dreptului de deducere este suficient ca persoana impozabilă, în stabilirea existenței unei legături directe și imediate între achizițiile efectuate de persoana impozabilă în amonte și operațiunile în aval, să dovedească, ulterior acordului, creșterea cifrei de afaceri/valorii operațiunilor impozabile, fără alte documente justificative? În ipoteza unui răspuns pozitiv, care sunt criteriile care trebuie avute în vedere pentru a se determina în concret întinderea dreptului de deducere?
- 4) Principiul general al dreptului Uniunii al respectării dreptului la apărare trebuie interpretat în sensul că, dacă, în cadrul procedurilor administrative naționale de soluționare a unei contestații împotriva unei decizii de impunere prin care s-a stabilit TVA suplimentar de plată, s-au reținut argumente de fapt și de drept noi în raport cu cele din raportul de inspecție fiscală ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, iar persoana impozabilă a beneficiat de măsuri juridictionale de protecție provizorie, până la pronunțarea instanței de fond, prin suspendarea titlului de creanță, instanța sesizată cu soluționarea fondului cauzei poate constata că acest principiu nu a fost încălcat fără să mai verifice dacă procedura ar fi putut avea un rezultat diferit în lipsa acestei neregularități?

(¹) Directiva 2006/112 a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Cluj (România) la data de 15 noiembrie 2022 – SC AA SRL / MFE

(Cauza C-701/22)

(2023/C 94/13)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Cluj

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SC AA SRL

Pârât: MFE

Întrebările preliminare

- 1) Principiul bunei gestiuni financiare trebuie interpretat în sensul că, în concursul cu principiul echivalenței, se opune ca o persoană juridică care exploatează o întreprindere în scop lucrativ, beneficiară a unei finanțări nerambursabile din FEDR, să poată obține din partea autorității publice a unui stat membru dobânzi de întârziere (dobândă penalizatoare) aferente plății cu întârziere a cheltuielilor eligibile pentru o perioadă în care era în vigoare un act administrativ care excludea rambursarea și care a fost anulat ulterior printr-o hotărâre judecătorească?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ, prezintă relevanță sub aspectul cuantumului dobânzilor de întârziere culpa beneficiarului finanțării reținută prin aceeași hotărâre judecătorească, în condițiile în care aceeași autoritate publică cu competențe în gestionarea fondurilor europene a declarat, în final, ulterior pronunțării respectivei hotărâri, ca eligibile toate cheltuielile?

- 3) În interpretarea principiului echivalenței sub aspectul momentului acordării dobânzilor de întârziere beneficiarului finanțării nerambursabile din FEDR, prezintă relevanță o normă de drept intern care prevede că, în cazul constatării unei nereguli, singura consecință o constituie neacordarea avantajului financiar respectiv ori, după caz, retragerea acestuia (restituirea sumelor nedatorate), la nivelul la care au fost acordate, fără a se percepe dobânzi, deși beneficiarul acestora s-a bucurat de avantajul utilizării lor până la momentul restituirii, iar numai în cazul în care această restituire nu intervine în termenul legal stabilit, de 30 de zile de la comunicarea titlului de creanță, dispozițiile articolului 42 alineatele (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 permit perceperea de dobânzi, după expirarea termenului menționat?

Dispozițiile articolului 288 al treilea paragraf TFUE se opun ca, în împrejurări precum cele din speță, aplicabilitatea Directivei 2011/7/UE ⁽¹⁾ să fie extinsă printr-o normă națională și în cazul unui contract de finanțare privind acordarea unei finanțări din fonduri nerambursabile din FEDR încheiat între autoritatea publică cu competențe în gestionarea fondurilor europene și o persoană juridică ce exploatează o întreprindere în scop lucrativ?

⁽¹⁾ Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale (reformare) (JO 2011, L 48, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht München (Germania) la 24 noiembrie 2022 – Citadines Betriebs GmbH/MPLC Deutschland GmbH

(Cauza C-723/22)

(2023/C 94/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht München

Părțile din procedura principală

Apelantă: Citadines Betriebs GmbH

Intimată: MPLC Deutschland GmbH

Întrebarea preliminară

Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale conform căreia se consideră comunicare publică furnizarea instalațiilor care permit sau care realizează o comunicare, cum ar fi aparatele de televiziune din camerele și din sala de fitness ale unui hotel, în cazul în care semnalul este retransmis de asemenea la instalații prin intermediul unui sistem de distribuție prin cablu, care are însă loc în mod legal datorită licenței achiziționate de hotel?

⁽¹⁾ JO 2001, L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230.

Recurs introdus la 24 noiembrie 2022 de AO Nevinnomysskiy Azot, AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot” împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta extinsă) din 14 septembrie 2022 în cauza T-865/19, Nevinnomysskiy Azot și NAK „Azot”/Comisia

(Cauza C-725/22 P)

(2023/C 94/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: AO Nevinnomysskiy Azot, AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot” (reprezentant: Vander Schueren, avocat, A. de Moncuit și T. Martin-Brieu, avocați)